

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

گزارش ها	Reports
----------	---------

گزارشگران پورتال- افغانستان

۱۰/۱۰/۱۱

در افغانستان چه می گذرد؟ (۸۸)

کنفرانس سه روزه در سرینا هتل پایان یافت:

به روز چهارم اکتوبر کنفرانسی با سرو صدای بسیار در هتل کابل – سرینا برگزار گردید و گفته شد که این کنفرانس راه حل مصالحه برای افغانستان را می پالید. درین کنفرانس جراثیم طالبی و وطنفروشانان چون نصر الله استانکزی مشاور حقوقی کرزی، میرویس یاسینی معاون اول ولسی جرگه، ریدا عظیمی مسؤول کمیسیون روابط بین المللی مشرانو جرگه، داوود مرادیان رئیس دفتر مطالعات ستراتژیک، یوسف نورستانی، فاروق اعظم، شینکی کروخیل، حکمت کرزی، وزیر معارف فاروق وردک، علی احمد جلالی، عبد الغفور لیوال، مولوی عبد السلام ضعیف، ستیفن دیمیستورا مسؤول یوناما در کابل، سفیر امارات در کابل و مسؤول دفتر سیاسی یوناما طلعت بیگ در آن شرکت کرده بودند.

با اینکه درین مذاکرات از سوی طالبان کسی شرکت نداشت، اما در رسانه های دولتی تبلیغات وسیعی برای آن صورت گرفت. در آخر این که این جلسه چه نتایجی داشته هم اعلان نشد. این تلاش ها که از سوی امریکائی ها حمایت نمی شود، بیشتر نوعی دل مشغولی را به نمایش می گذارد و عده ای خوش اند که در لوکس ترین هتل می روند و نان می خورند.

انجنیر عمر کشته شد:

انجنیر عمر والی کندز که یکی از اخوانی ها کتیف و سابقه دار و مربوط به باند سیاف بود، به روز نهم اکتوبر در جریان برگزاری نماز جمعه در تالقان در مسجد شرکت به قتل رسید. حمله کنندگان که از رفتن او به این مسجد قبلاً اطلاع داشتند، در داخل مسجد مواد انفجاری نیرومندی را جا به جا کرده و حینیکه برای نماز جمعه به این مسجد رفت این مواد از جای دیگری انفجار داده شد که در دم جان او را با ۲۰ تن دیگر گرفت. درین میان سی تن دیگر به شدت زخمی شدند.

انجنیر عمر که در زمان جهاد درین منطقه جنگیده بود بعد از آمدن امریکائی ها به عنوان والی کندز تعیین شد و یکی از والی های سابقه دار درین ولایت می باشد. طالبان سال گذشته برادر او که قومندان ولسوالی چهاردره بود را نیز کشتند. جنگ درین ولایت فوق العاده جدی بوده و نیرو های القاعده نیز در آن جابه جا می باشد. قبلاً چند بار شایعاتی شد که طالبان تلاش کشتن این والی را دارند که موفق نشدند و اینک روز جمعه او را درین مسجد به قتل رساندند.

۷ اکتوبر سالروز اشغال افغانستان:

۱۵ میزان مطابق ۷ اکتوبر، مصادف به روز ورود مسلحانه و آشکار نیرو های امریکائی و انگلیسی به خاک افغانستان است. نه سال قبل، ابتداء نیرو های انگلیسی در میدان هوائی بگرام پیاده شدند و بعد نیرو های امریکائی نیز به این میدان آمدند و نیرو های انگلیسی جای شان را به امریکائی ها داده، خود در ولایت هلمند جا به جا شدند. تا حال این ارقام که در روز ورود، این نیرو ها به خاک افغانستان چه تعداد بوده، روشن نشده است. اینکه برای ورود این همه نیرو حد اقل تشریفات رسمی اجراء شده باشد و یا مثل نیرو های اشغالگر روسی چیز مسخره ای به نام دعوت دولت افغانستان مطرح شده باشد، چیزی در میان نیست و امروز کسی مسؤولیت آن را نمی گیرد و کرزی هم مداری وار می گوید که این نیرو ها به زور به افغانستان می آیند. قبل از ورود این نیرو ها به میدان هوائی بگرام، قسیم فهیم که بعد از مرگ احمد شاه مسعود به فرماندهی کل نیرو های شمال رسیده بود و دستیارش عارف سروری که در آن زمان مسؤول استخبارات این جبهه بود با جنرال تامی فرانکس و گیروول شیرون در میدان هوائی تاجکستان به تعهد شفاهی کار مشترک برای سرنگونی امارت طالبان دست یافته که دران امریکائی ها تعهد پرداخت ماهانه پنج ملیون دالر به نیرو های زیر فرمان فهیم را نموده و گفته شد که درین جلسه مبلغ هنگفتی که بیش از هفتاد ملیون دالر می شد نیز به فهیم تحویل داده شد. به اساس این تعهد تیم فک شکن ۳۱۶ نفری امریکائی از طریق تاجکستان در نقاط معینی از افغانستان متمرکز گردید تا عملیات هوائی جنگنده های امریکائی را در افغانستان رهنمائی کنند. بعد از فرمان جورج بوش سر دمدر تجاوز به افغانستان برای این حمله اولین بار ۱۵ بم افکن بی-۵۲ امریکائی از میدان هوائی بزرگ میزوری در امریکا برخاسته و بمباران سنگین و دقیق شان را بر طالبان آغاز نمودند. توأم با آن فیر موشکهای کروز و پرشنگ از ناوگان دریائی امریکا در خلیج فارس و بحر هند نیز بر افغانستان آغاز گردید. طالبان بعد از دوماه قندهار را هم از دست دادند و شکست شانرا قبول نمودند. امریکائی ها با نمایش های خاص تحقیری رهبران و قومندانان دستگیر شده طالب را به گوانتانامو انتقال داده و به این صورت به گمان امریکائی ها بر امارت طالبان برای ابد مهر پایان گذاشته شد و این آغاز اشغال دیگر کشور ما بود.

درین عملیات که تعداد زیادی از رهبران و قومندانان طالب کشته و یا اسیر شدند، ملا عمر، اسامه و الظواهری یکباره و معجزه آسا غیب گردیده و تا امروز درکی از آنها نشد، مگر بعد ها با دادن اعلامیه و بیانیه پیروان شان را از حضور خود در جنگ افغانستان مطمئن ساختند. در ۲۰۰۴ بار دیگر رهبران و قومندانان طالبی که جان به سلامت برده بودند در پاکستان سازماندهی شده و از طریق مرز های آن کشور با افغانستان عملیات نظامی خود را در نقاط مرزی افغانستان و پاکستان سازمان دادند که به زودی به سوی جاده های عمومی و شهر ها کشانده شدند و مناطق قبایلی آنسوی سرحد را به عنوان پشت جبهه مطمئنی قرار داده و این بار در کنار عملیات کمین و شبخون از عملیات انتحاری نیز استفاده کردند. با اینکه ابتداء با زور گوئی خاص امریکائی فکر می شد که به زودی

القاعده و طالبان را شکست خواهند خورد، اما روز تا روز این عملیات سنگین تر و خشن تر شد که درین ۶ سال هزاران تن از نیرو های خارجی، نیرو های نظامی اداره مستعمراتی، جنگجویان طالب و مردم عام افغانستان جان های شان را از دست دادند. امریکائی ها در سال ۲۰۰۶ پای ناتو را به افغانستان کشاندند و بعد نیرو های ۴۶ کشور به نام مبارزه به ضد تروریسم وارد افغانستان شدند که حال تعداد عمومی نیرو های زیر فرمان ناتو در افغانستان به ۱۴۰ هزار نفر نزدیک شده است.

حال که نه سال از رویارویی نیرو های امریکا، انگلیس و بالاخره ناتو با طالبان و القاعده می گذرد، وضعیت امنیتی افغانستان به شدت خراب شده و طالبان علاوه به جنوب جنگ را به شمال افغانستان نیز کشانده اند. تولید مواد مخدر در افغانستان همچنان در سطح بالائی قرار دارد و افغانستان به عنوان بزرگترین کشور مؤلد مواد مخدر جهان شناخته می شود. تلفات مردم افغانستان که با عملیات دو طرف جان می دهند گاه روزانه تا صد نفر هم می رسد. بیش از چهار میلیون از مردم افغانستان تا هنوز آواره اند و گراف فرار نیروی کار جوان افغانستان به بیرون از هر کشوری بالاتر است. هنوز هم در رأس دولت افغانستان بیشتر جنگسالاران و جنایتکارانی قرار دارند که می بایست در همان روز های اول سقوط طالبان محاکمه می شدند، اما اینان بعد بخش بزرگی از چوکی های پارلمان افغانستان را نیز اشغال کرده و منشور خود بخشی یا مصالحه ملی را به امضاء رساندند. فقر و تیره روزی چنان بر عموم مردم افغانستان مستولی است که نارضایتی عمومی را به اوج خود رسانده است. در اکثر ۳۶۴ ولسوالی افغانستان نا امنی حاکم و برخی ازین ولسوالی ها زیر کنترل طالبان قرار دارند. فساد بر دولت افغانستان، دونه ها و نهاد های دیگری که برای "باز سازی" افغانستان کار می کنند چنان گسترده است که راهی برای بیرون رفت از آن سراغ شده نمی تواند و به این خاطر با تمام پول هائی که "جامعه جهانی" به افغانستان کمک نموده تا حال کار مهمی و اثر گذاری در جهت باز سازی افغانستان صورت نگرفته است و اینک بعد از نه سال اشغال به اصطلاح "جامعه جهانی" در افغانستان و تأکید بر مبارزه به ضد تروریسم و نهادینه کردن دموکراسی صدراعظم انگلیس به صراحت بیان می دارد که ما به خاطر آوردن دموکراسی به افغانستان نیامده ایم، بلکه می خواهیم تا از تأسیس نهاد های تروریستی برای حفظ منافع خود در افغانستان جلوگیری کنیم.

به این صورت بعد از نه سال اشغال افغانستان باز هم آینده برای این مردم تیره و تار است و فکر می کنند بار دیگر در همان جائی قرار خواهند گرفت که نه سال قبل قرار داشته اند و یا مثل دوران اشغال شوروی در دام اشغالگران گیر مانده اند و حال که قرار است مزدوران جنگسالار با وحوش طالبی در یک مصالحه با هم یکجا شوند و دمار از روزگار مردم افغانستان در آورند، مردم بیشتر از پیش دچار پرابلم اند و این را هم دانسته اند که معنی اشغال و اشغالگری چیست.

انفجار در قندهار:

شام ششم اکتوبر در منطقه میرویس میدان نزدیک به دو راهی پنجوائی ۵ انفجار پیاپی این منطقه را لرزاند که تلفات و زخمی فراوانی در پی داشت. در جریان این کار که توسط طالبان جاهل صورت گرفت هشت طفل با یک پولیس به قتل رسیدند و چهار پولیس با ۲۲ تن از افراد ملکی که میان آنها نیز اطفال وجود دارد زخمی شده اند. اینکه طالبان این انفجار ها را برای از میان بردن چه چیزی انجام داده معلوم نیست، مگر از چند روز به این سو عملیات گسترده ای را نیرو های امریکائی در ولسوالی های ژیری و پنجوائی به راه انداخته اند که شاید این مواد به خاطر انفجار بر این نیرو ها درین مسیر جاگذاری شده باشد.

شمارش آرای مسخره:

با اینکه شمارش آرای انتخابات مسخره و زیر اشغال ۲۷ سنبله همچنان جریان دارد، کمیسیون رسیدگی به شکایات اعلان کرد که ۳۱ مرکز رأی دهی در ولسوالی پرچمن ولایت فراه مسدود شده اند. این ولسوالی که در مرکز کشور و هم سرحد با ولسوالی تیوره در غور می باشد، از مرکز ولایت بیش از ۲۵۰ کیلومتر فاصله دارد. درین ولسوالی فردی به نام سلیم مبارز که از قومندانان جهادی است از سالها حکومت مطلق می راند و تا حال چند صد نفر را به قتل رسانده است. سلیم مبارز سالها ولسوال پرچمن بوده و یکی از حامیان کرسی در انتخابات ریاست جمهوری بود که درین انتخابات خود را کاندید ولسی جرگه کرد. او برای رأی دهندگان اعلان کرده بود که اگر رأی ندهند و این رأی را برای او ندهند کشته خواهند شد و با اینکه مردم از ترس جان شان همه به او رأی داده اند، اما به خاطر این که برنده اول ولایت فراه باشد، صندوق های دیگری را هم پر کرده است. با اینکه تعداد رأی دهندگان درین ولسوالی از ۲۰ هزار نفر بالا نیست اما این آدم ازین ولسوالی بیش از سی هزار رأی به دست آورده است و اینک شکایاتی که در کابل ازین جانی و جنایتکار صورت گرفته است، رأی ۳۱ مرکز انتخاباتی این ولسوالی باطل اعلان شده است و اینکه با این همه باطل اعلان شدن، ایا سلیم مبارز به ولسی جرگه این طویلۀ جاسوسان خواهد رسید یا خیر در آینده دیده شود. قابل یاد آوری است که این همه رأی جعلی نه تنها در پرچمن که در اکثر ولایات افغانستان به صندوق ها ریخته شده است.

خونریزان و جلسه صلح:

اینک بعد از تشکیل "شورای عالی صلح" که در آن پست ترین جانیان تنظیمی و غیر تنظیمی شرکت دارند، برای مصالحه با همنوعان جنایتکار طالب شان به روز پنجشنبه، ۱۵ میزان در ارگ ریاست جمهوری برگزار شد. این شورا با ۶۰ عضو مرد و ۸ عضو زن، بعد از تصویب جرگه مشورتی صلح که در اواسط ماه اسد تدویر یافت، تشکیل و اینک اولین جلسه آن با شرکت کرسی دایر گردید. کرسی در بار دومی که سال گذشته به قدرت رسید، محور اصلی سیاست هایش را مصالحه با طالبان قرار داد و اعلان کرد که ملا عمر هرجائی باشد، او حاضر است که به پا بوسی اش برود و برای پایان دادن به خونریزی با او مصالحه کند!!

اما خود طالبان هر باری که مسأله مصالحه با آنها از سوی کرسی و حواریون او مطرح می گردد با شیوه های خونینی پاسخ می دهند. وقتی به روز ۱۲ اسد جرگه صلح از سوی کرسی با حضور بیش از ۱۵۰۰ نفر در خیمه لویه جرگه افتتاح می شد، طالبان با انداخت چند راکت و ایجاد درگیری در نزدیکی محل برگزاری جرگه پاسخ خود را به این روند دادند و اینک یک روز بعد از تدویر جلسه شورای عالی صلح در یک عمل انفجاری در مسجد شرکت در مرکز ولایت تخار انجنیر عمر والی ولایت کندز که مربوط به اتحاد اسلامی سیاف بود را با ۱۹ تن به قتل رسانده و سی تن دیگر را زخمی نمودند. طالبان برای پیوستن به این پروسه نه تنها مانع پاکستان و آی اس آی را فرا راه شان دارند که بدون مشوره و نظر القاعده نیز نمی توانند به چنین پروسه ای بپیوندند. القاعده ای که به هیچ عنوان خواهان برگزاری صلح میان طالبان و دولت افغانستان نیست و این را مغایر خواست های جهانی خود می داند و چون از چند ماه به این سو القاعده در کندز و بغلان تمرکز نیرو داده، محتمل به نظر می رسد که حمله بر والی کندز توسط القاعده طراحی شده باشد.

همانطوری که در گذشته طالبان هیچ چراغ سبزی به دعوت های حامد کرزی از خود نشان نداده است، این بار نیز با خونین شدن مسجدی یکروز بعد از برگزاری جلسه شورای عالی صلح، ضعیف به نظر می رسد که از این شورا نیز کاری ساخته شود و الی که طالبان در میدان نبرد تضعیف و جبراً به چنین مصالحه ای سر بگذارند.